

CONDEGALÍ B.L.

dit dit

TEMPORADA
2020/21

Edat recomanada entre els 6 i els 11 anys

Per mitjà de les paraules, la dansa i l'espai, aquesta proposta de Jaime Conde-Salazar i Aimar Pérez Galí vol oferir un entorn segur en el qual nens i nenes d'entre 6 i 11 anys puguin compartir un temps i un espai d'exploració tàctil. *dit dit* neix de les recerques que aquests creadors han desenvolupat durant els quatre últims anys al voltant del tacte i la pell. A partir d'un espectacle i d'un taller a continuació, es desplegaran petites accions adaptades a tothom per practicar i descobrir formes de relació directa amb el món i amb els altres a través de la pell.

Ballarí, coreògraf, pedagog, investigador i escriptor, Aimar Pérez Galí entén la dansa com una eina de transformació crítica. Ha col·laborat amb creadors com ara Cuqui Jerez, Xavier Le Roy, Nicole Beutler, David Zambrano i Silvia Sant Funk, entre d'altres, va ser el director artístic d'Espacio Práctico i forma part de l'equip docent i de l'equip directiu del Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona com a Cap de l'especialitat de Pedagogia de la dansa.

Jaime Conde-Salazar és llicenciat en Història de l'Art i màster en Performance Studies (2002, Universitat de Nova York). Crític de dansa a revistes com ara *Por la Danza* (Madrid), *SuzyQ* (Madrid), *Ballet/Tanz* (Berlín), *Mouvement* (París), *Hystrio* (Roma) i *Obscena* (Lisboa).

6 I 7 DE MARÇ

18 H DG 12 H

SALA PB

60 MIN (25 MIN PERFORMANCE
+ 35 MIN TALLER)

El 2015 va publicar el llibre *La danza del futuro* (Graner / Mercat de les Flors). Com a dramaturg ha acompanyat processos de creació de Ben Benaïsse, I-Chen Zuffellato, Antonio Tagliarini, Societat Doctor Alonso, Claudia Faci, Aitana Cordero, Elena Córdoba, La Ribot, Bárbara Sánchez i Aimar Pérez Galí, entre d'altres.

Ambdós creadors han posat en marxa la iniciativa d'expansió artística CondeGalí B. L., a través de la qual duen a terme diversos projectes de recerca i creació artística.

Direcció Jaime Conde-Salazar i Aimar Pérez Galí / **Interpretació** Daniel Méndez i Xavier Manubens / **Dramatúrgia** Jaime Conde-Salazar i Aimar Pérez Galí / **So** Óscar Villegas / **Text i veu** Aimar Pérez Galí / **Producció executiva** Isabel Bassas
Producció CondeGalí B. L. / **Amb el suport** A Tempo – Fundació Ciutat Invisible i L'animal a l'esquena

dansa.

Quinzena metropolitana.

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

PROPERES ESPECTACLES

13 i 14 de març
**INSTITUT VALENCIÀ
DE CULTURA**
presenta **SOL PICÓ**
Animal de séquia

Del 19 al 21 de març
BALLET DE LORRAINE
Programa Cunningham:
For Four Walls, Rain Forest
i *Sounddance*

Del 19 al 21 de març
COMPAGNIE OLIVIER DUBOIS / COD
My body of coming forth by day

CAP A UN COS SAVI

Al llarg de la dècada passada, es va debatre extensament al voltant del text del filòsof francès Jacques Rancière, *El mestre ignorant* (2003). Més enllà de les modes acadèmiques que cada temporada renoven la nòmina d'«autors tendència» i encunyen les paraules clau que cal aprendre a pronunciar si vols ser reconeguda com a part del ramat teòric hegemònic, el text duia a terme un desplaçament, si més no, interessant. En lloc de col·locar al centre de la qüestió educativa els alumnes és a dir, les persones sobre les quals recau la condemna d'«haver de rebre una educació» i que, per tant, són objecte de les teories educatives i els seus mètodes, posava el focus en la figura del mestre. Mentre que tradicionalment el problema de l'educació s'havia centrat en l'alumne «que no sap res» i que, per tant, ha d'«aprendre», Rancière, inspirant-se en les experiències de Joseph Jacotot (1770-1840) durant seu exili holandès, capgira la qüestió i col·loca el mestre en la posició de l'«ignorant».

En l'imaginari més convencional, reaccionari i estès, el mestre ocupa el lloc del savi que assumeix la responsabilitat d'educar, valorar i jutjar els qui no sabem. Enfront d'aquesta imatge establerta, el desplaçament que duu a terme Rancière quan imagina un mestre que sap que no ho sap tot no només posa en qüestió l'autoritat tradicional assignada a aquesta figura, sinó que, a més, capgira radicalment la manera d'entendre els processos d'aprenentatge.

Exercir opressió i violència sobre les consciències i els cossos d'altres persones no són accions a través de les quals es pugui aprendre res més que aquesta mateixa opressió i violència. Per això, renunciant a la seva posició d'autoritat abusadora (assignada i legitimada pel patriarcat), reconeixent-se com un subjecte «ignorant» més, el mestre que imagina Rancière obre la porta a unes formes de transmissió de coneixement que no depenen de l'exercici de poder d'unes persones sobre unes altres. El mestre conscient de la seva ignorància té el poder de fer d'aquesta ignorància un espai comú en què el desig de conèixer no és alienat per imposicions autoritàries.

Sens dubte, la proposta del filòsof francès és inspiradora i mostra camins molt interessants a partir dels quals podem revisar les nostres pràctiques pedagògiques i creatives. Això no obstant, sempre cal preguntar-se pel cos, i més quan tractem amb idees proposades per un home europeu, blanc i burgès. Quin paper té el cos en el seu projecte d'«ignorància compartida»? És realment possible parlar d'«ignorància» quan ens referim a un cos viu? O potser la «ignorància» és un concepte que només fa referència a la ment i que, per tant, reforça l'alienant distinció binària cos-ment?

Observem un cos viu en repòs. Qualsevol cos: independentment de la seva funcionalitat, la seva complexió, el seu estat... Observem la faceta gairebé miraculosa d'aquesta vida que se sosté a si mateixa. Aquest organisme en calma està duent a terme tasques d'un alt grau de complexitat, posa en pràctica sabers que escapen a la nostra consciència. Només tenint en compte això, ja es fa difícil de sostenir que, en efecte, aquest cos en repòs i viu «no és savi».

Tots i cadascun dels cossos vius del planeta en aquest instant, cadascun amb les seves meravelloses especificitats, contenen tots els sabers possibles. A les nostres cèl·lules hi ha inscrits els algorismes, les fórmules i els càlculs més complexos possibles; els nostres teixits fan servir totes les teories físiques conegudes i per conèixer; els nostres fluids han passat per tots els textos escrits, per tota la literatura; els nostres òrgans se saben fil per randa les biografies de totes les dones silenciades al llarg de la història; i els nostres sistemes comprenen les idees més sofisticades. En cada cos hi ha inscrits tots els sabers possibles. Evidentment, la nostra petita consciència quotidiana no és capaç de manegar tots aquests sabers, però el cas és que, si estem vives, és perquè les nostres cèl·lules ho saben tot, encara que la informació concreta escapi a la nostra consciència i a les nostres capacitats d'expressió lingüística.

En aquest sentit, l'aprenentatge potser no té tant a veure amb posar remei a la ignorància, sinó més aviat amb reconèixer la saviesa del cos. Potser, ara més que mai, té sentit deixar-nos inspirar pels capteniments pedagògics socràtics i partir sempre de la certesa que la carn és sàvia. El repte de l'educació en aquest sentit consistirà a desenvolupar maneres de fer-nos conscients dels sabers que ja hi són, que ja formen essencialment el nostre cos i la nostra existència.

L'obra *dit dit* és un petit intent juganer d'activar al cos alguns coneixements bàsics que formen part del currículum d'educació primària. A través de la pràctica del tacte i de determinats patrons senzills de composició coreogràfica, els ballarins sumen, resten, multipliquen i divideixen; confegeixen frases; fan jocs poètics amb el so de les paraules, o generen escenes en què els adverbis donen peu a petits relats. La coreografia que en resulta és una mena de recorregut no discursiu a través del que els cossos poden arribar a fer i, per tant, conèixer. Així, l'obra proposa accions senzilles que generen experiències concretes a partir de les quals fàcilment es pot despertar una forma de consciència carnal a través de la qual podem, en efecte, aprendre.

CONDEGALÍ B.L.

UNA HORA ABANS

Sessió d'introducció a l'espectacle amb BÀRBARA RAUBERT,
periodista especialitzada en dansa.
Coordina BdDansa. Explicadansa.

DISSABTE 6 DE MARÇ
Sala SG
Gratuit amb inscripció prèvia
Aforament limitat

Més informació a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

CATALUNYA
RÀDIO

el Periòdic

betevé

TimeOut
BARCELONA

ara.cat

COL-LABOREN

Sabadell
Fundació

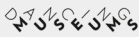
ESTRELLA
DANSA

VERI
AJUDA PER A OLS TEJEDORS

EN XARXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

DANCE ON
PASS ON
DREAM ON

AMB ELS CIRCUITS DE CREACIÓ

